

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: V. K., narozený dne X
bytem H.

proti
žalovanému: Státní pozemkový úřad, Krajský pozemkový úřad pro Plzeňský kraj, pobočka Tachov
sídlem T. G. Masaryka 1326, 347 01 Tachov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2021, č. j. SPU 443454/2020/Pše,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Předmětná částka bude žalobci vyplacena z účtu Krajského soudu v Plzni ve lhůtě třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou datovanou dne 22. 1. 2022 a podanou u Krajského soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 23. 2. 2022 domáhal přezkumu dvou rozhodnutí žalovaného, a to (i) rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2022, č. j. SPU 341132/2021/Pše, ve spojení s rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 1. 2021, č. j. SPU 443454/2020/Pše. Dané věci byla u soudu přidělena sp. zn. 57 A 15/2022.
2. Z časového hlediska prvním z žalobou napadených rozhodnutí (tj. rozhodnutí ze dne 18. 1. 2021, č. j. SPU 443454/2020/Pše) žalovaný rozhodl podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“) o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav v k. ú. Žebráky se zahrnutou navazující částí k. ú. Jedlina a Nové Domky.
3. Druhým z žalobou napadených rozhodnutí (tj. rozhodnutím ze dne 6. 1. 2022, č. j. SPU 341132/2021/Pše) žalovaný v souladu se schváleným návrhem komplexních pozemkových úprav rozhodl podle § 11 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách o výměně nebo přechodu vlastnických práv k pozemkům v k. ú. Žebráky se zahrnutou navazující částí k. ú. Jedlina a Nové Domky tak, jak bylo uvedeno v příloze 1. daného správního rozhodnutí.
4. V průběhu řízení soud z vyjádření žalovaného a z žalovaným předloženého správního

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

spisu zjistil, že proti napadenému rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2021, č. j. SPU 443454/2020/Pše (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“) žalobce podal odvolání, které ovšem odvolací orgán, kterým bylo Ústředí Státního pozemkového úřadu (dále jen „*odvolací orgán*“) zamítl pro opožděnost, a to rozhodnutím ze dne 1. 9. 2021, č. j. SPU 292473/2021 (dále jen „*rozhodnutí odvolacího orgánu*“). Odvolací orgán svůj závěr o opožděnosti odvolání založil na následujících skutečnostech. Napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2021 bylo žalobci (i jeho manželce) doručováno poštou na adresu H., kterou žalobce uváděl v průběhu celého řízení, a to doporučeně, když pokus o doručení byl neúspěšný, a proto žalobce byl vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu zanecháno poučení a zásilka byla ode dne 21. 1. 2021 připravena k vyzvednutí. Po marném uplynutí 10denní lhůty byla zásilka s rozhodnutím vložena do žalobcovy schránky dne 3. 2. 2021. Odvolací orgán měl napadené rozhodnutí žalovaného za doručené fikcí dle § 24 odst. 1 správního řádu, a to dne 1. 2. 2021. Odvolání žalobce a jeho manželky, podané prostřednictvím právní zástupkyně Mgr. Andrey Eger, advokátky, a datované dne 12. 2. 2021, bylo žalovanému správnímu orgánu doručeno až dne 18. 2. 2021. Dle odvolacího orgánu 15denní lhůta pro odvolání uplynula dne 16. 2. 2021, tudíž odvolání podané dne 18. 2. 2021 bylo opožděné. Ze správního spisu nevyplývá a žalobce to ani v žalobě ani v jiných podáních netvrdil, že by podal správní žalobu proti právě uvedenému rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost.

5. Protože veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení žaloby v části směřující proti napadenému rozhodnutí o schválení předmětného návrhu komplexních pozemkových úprav bylo možné zjistit z podané žaloby a ze správního spisu, soud v tomto ohledu nevyzýval žalobce k upřesnění či doplnění žalobních tvrzení.
6. Soud usnesením ze dne 8. 3. 2023, č. j. 57 A 15/2022 – 78, řízení o žalobě směřující proti (prvnímu) napadenému rozhodnutí žalovaného vyloučil k samostatnému projednání, a to zejména z důvodu, že jednotlivá žalobou napadená rozhodnutí jsou samostatně přezkoumatelná a liší se mj. okruhem námitek, kterými lze proti nim přípustitelně a účinně brojit, a dále že soud před meritorním posouzením důvodnosti žaloby zkoumá podmínky řízení zvlášť ke každému z žalobou napadených rozhodnutí, a to včetně přípustnosti žaloby. Vyloučené věci byla přidělena sp. zn. 57 A 22/2023.
7. Řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je upraveno ustanoveními § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
8. Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. *kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.*
9. Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. *soud kdykoli za řízení přiblíží k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení).*
10. Z ustanovení § 68 písm. a) s. ř. s. vyplývá, že *žaloba je nepřípustná tehdy, nevyčerpal-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného.* Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. *nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný.*

11. Podle § 72 odst. 1 a 4 s. ř. s. platí, že žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.
12. V projednávané věci žalobce svou správní žalobou výslovně napadal (vedle rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, č. j. SPU 341132/2021/Pše, které zůstalo předmětem původního soudního řízení vedeného pod sp. zn. 57 A 15/2022, a tudíž se jím soud dále v tomto usnesení nezabývá) napadené rozhodnutí žalovaného, tedy rozhodnutí prvostupňové, když o rozhodnutí odvolacího orgánu, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto pro opožděnost, není v žalobě jediné zmínky. Rovněž žalobce soudu společně s žalobou doložil pouze obě žalobou napadená (prvostupňová) rozhodnutí žalovaného.
13. Jak již bylo uvedeno výše, soud ze správního spisu (předloženého žalovaným v původním řízení vedeném pod sp. zn. 57 A 15/2022) zjistil, že žalobce sice podal odvolání, ovšem odvolací orgán podané odvolání zamítl pro opožděnost, tudíž jej meritorně neprojednával.
14. Soud tak byl v první řadě postaven před otázku, jaké rozhodnutí vydané ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách má být předmětem jeho přezkumu, tedy zda prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2021, kterým byl schválen předmětný návrh komplexních pozemkových úprav a které žalobce označil v žalobě, nebo odvolací rozhodnutí vydané odvolacím orgánem, kterým bylo odvolání žalobce směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2021 zamítnuto pro opožděnost a jehož existence vyplynula ze správního spisu. V jednotlivých případech se totiž lišila osoba žalovaného správního orgánu, když v prvním případě by se jednalo o žalovaného, ve druhém případě o odvolací orgán.
15. Soudu je známa judikatura, dle které lze-li z celkového kontextu žaloby dovodit, že žalobce měl v úmyslu napadnout i odvolací rozhodnutí, které v době podání žaloby již bylo vydáno, ovšem žalobce v žalobě nesprávně uvedl pouze rozhodnutí prvostupňové, pak se nejedná o žalobu nepřipustnou pro nevyčerpání opravného prostředku, kterou by mohl soud bez dalšího odmítnout podle § 68 písm. a) s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č. j. 1 Afs 88/2009 – 48 nebo rozsudek téhož soudu ze dne 3. 6. 2022, č. j. 5 Afs 404/2021 – 33). V posuzovaném případě se ovšem o takovýto případ nejednalo, a to z následujících důvodů.
16. V první řadě je třeba uvést, že veškerá žalobní tvrzení směřovala proti schváleným pozemkovým úpravám, tedy proti meritu věci, o němž bylo rozhodováno prvostupňovým rozhodnutím žalovaného (žalobou výslovně napadeným), když naopak odvolací orgán se věcí meritorně nezabýval, neboť odvolání směřující proti napadenému rozhodnutí žalovaného zamítl pro opožděnost. Žalobce tedy v žalobě vůbec nezpochybnil správnost, resp. zákonnost rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým bylo jeho odvolání proti napadenému rozhodnutí vydanému žalovaným dne 18. 1. 2021 zamítnuto jako opožděné, resp. nikterak nebrojil proti závěrům odvolacího orgánu o okamžiku doručení napadeného rozhodnutí, resp. tedy i o tom, že v posuzovaném případě byly splněny zákonné podmínky pro závěr o doručení napadeného rozhodnutí fikcí. Podle názoru soudu se tudíž v posuzovaném případě nejedná o případ, kdy by žalobce omylem či z neznalosti opominul napadnout odvolací rozhodnutí, byť by o jeho přezkum zjevně usiloval. Je zjevné, že žalobce ve své žalobě usiloval o přezkum meritorního rozhodnutí o schválení pozemkových úprav a k tomu došlo pouze

v rozhodnutí prvostupňovém.

17. Dále pak má soud za to, že citovaná judikatura vycházela z principu, že z hlediska soudního přezkumu dané meritorní otázky tvoří prvostupňové a odvolací rozhodnutí jeden celek. Ovšem v soudem posuzovaném případě se tento princip prakticky neuplatní, neboť odvolací orgán se v důsledku opožděnosti podaného odvolání k meritornímu přezkumu vůbec nedostal. Navíc, pokud by soud v posuzovaném případě učinil předmětem přezkumu rozhodnutí odvolacího orgánu, pak by se odvolací orgán stal účastníkem soudního řízení (v pozici žalovaného) v řízení o přezkumu pozemkových úprav, které ani meritorně v odvolacím řízení nepřezkoumával, neboť odvolání směřující proti prvostupňovému rozhodnutí (řešící věc meritorně) shledal opožděným a bez dalšího jej zamítl.
18. V návaznosti na výše uvedené soud dospěl k závěru, že v posuzovaném případě žaloba směřovala pouze proti napadenému (prvostupňovému) rozhodnutí žalovaného, přičemž nebyla splněna podmínka vyčerpání řádného opravného prostředku v řízení před správním orgánem ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., neboť žalobce podal opožděné odvolání, které neumožnilo odvolacímu orgánu meritorně přezkoumat předmětné prvostupňové rozhodnutí. Žaloba směřující proti napadenému (prvostupňovému) rozhodnutí žalovaného tak byla nepřijatelná a soud ji jako takovou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl výrokem I. tohoto usnesení.
19. Pro úplnost soud uvádí, že i pokud by měl převážet názor, že v posuzovaném případě mělo být předmětem přezkumu rozhodnutí odvolacího orgánu, nikoli napadené rozhodnutí žalovaného, jinými slovy, že žalobce podáním opožděného odvolání proti napadenému rozhodnutí žalovaného vyčerpal řádný opravný prostředek ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s., pak by procesní výsledek řízení byl stejný, tj. žaloba by musela být odmítnuta, pouze s tím rozdílem, že by byla odmítnuta pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Ze správního spisu totiž vyplývá, že rozhodnutí odvolacího orgánu, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání směřující proti napadenému rozhodnutí žalovaného pro opožděnost, bylo vydáno již dne 1. 9. 2021 a bylo doručováno do datové schránky tehdejší právní zástupkyně žalobce (a současně i paní A. K.) Mgr. Andrey Eger, advokátky. Přestože správní spis obsahuje pouze rozdělovník, kde je vyznačeno, že dané rozhodnutí bylo uvedené advokátce odesláno, a neobsahoval tedy konkrétní doručenkou, pak z povahy datových schránek a případné fikce doručení je zřejmé, že předmětné rozhodnutí odvolacího orgánu muselo být právní zástupkyni žalobce doručeno v září 2021. Navíc na rozhodnutí odvolacího orgánu je vyznačeno nabytí právní moci dne 2. 9. 2021. Žaloba podaná v únoru 2022 tak v každém případě byla podána až po uplynutí zákonné dvouměsíční lhůty pro podání žaloby, tudíž opožděně. Odmítnutím žaloby, byť případně z nesprávného důvodu, by tudíž žalobce nemohl být dotčen na svých právech.
20. Protože řízení o žalobě bylo skončeno procesním rozhodnutím, nemohl se soud zabývat věcnými argumenty obsaženými v žalobě.
21. Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s. ř. s. *a contrario*).
22. Ve výroku II. tohoto usnesení soud rozhodl o náhradě nákladů řízení v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.
23. Podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, *soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek, byl-li návrh na zahájení*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

řízení před prvním jednáním odmítnut. V souladu s citovaným zákonným ustanovením soud ve výroku III. tohoto usnesení rozhodl, že se žalobci vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Předmětná částka bude žalobci vyplacena z účtu zdejšího soudu ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou s ohledem na kroky nezbytné k realizaci platby.

24. Závěrem soud dává účastníkům na vědomí, že žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2022, č. j. SPU 341132/2021/Pše (tj. druhému rozhodnutí napadenému předmětnou žalobou) soud věcně projedná a rozhodne v původním řízení vedeném pod sp. zn. 57 A 15/2022.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení usnesení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Jen proti výroku II. tohoto usnesení není kasační stížnost přípustná (srov. § 104 odst. 2 s. ř. s.).

Proti výroku III. tohoto usnesení není kasační stížnost přípustná (srov. § 14 zákona o soudních poplatcích).

Plzeň 22. března 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu